

In modo d'una marcia

A vonat kifutott s vele Mása.

 A Vörös Nyil, a moszkvai gyors
Hazavitte, - hisz ott a lakása.

 Ez a sors - motyogom -, ez a sors!

Be is ugrom a boltba; ha vodka

 Van a polcon, a szatyrot elő!

Mit üvölt ez a kasszai szotyka?

 Sose tudta ez itt, mi a nő.

Hazaballagok, és fel a Schumannt!

 Ez a kvintet olyan csudaszép,

Hogy a könny a pohárba lecsurran:

 Be gyalázatos-édes a lét!

Mibe fogjak a vodka után még?

 Mit is ír ma a Pravda, a Trud?

A világban unalmas a játék:

 Csak üres fecsegés, csupa rút

Pofa áll komoran a tribűnön,

 Mig alattuk özönlik a tank

S a rakéta, - bevallom e bűnöm:

 Örömet sosem érzek alant.

Ha fölöttem a drága, csak akkor

 Legyek én az alatta-való!

De elúrhodik itten az aggkor:

 Aki nem szenilis ma, csaló.

A vonat kifutott s vele Mása.

 A Vörös Nyil a kék sineken

Röpiti, - hiszen ott a lakása:

 Nem a Múlt, se Jövő - a Jelen.

* Schumann Esz-dúr zongoraötöse II. tételenek tempójelzése

(A Kormos István és Baka István versei című kötetből.

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)